

Щеплення для дітей і дорослих.

Від чого потрібно вакцинуватися протягом життя?

Як відомо, щеплення робляться не тільки малюкам – дорослій людині теж необхідно не забувати про відповідальність за власне здоров'я та не ігнорувати заходів профілактики деяких серйозних захворювань.

У багатьох випадках саме вакцинація (вона ж – імунізація) і стає найефективнішою профілактикою. Введена вакцина викликає імунну відповідь – імунна система реагує на введення в організм ослаблених патогенів або їх часток і вибудовує імунітет проти них. Це допомагає організму «не розгубитися» в разі справжнього зараження і відразу перемогти захворювання, не давши йому розвинутися, або ж перенести його в легкій, безпечної формі.

Тому не варто нехтувати рекомендаціями офіційного календаря щеплень, а також вакцинацією «за обставинами» – наприклад, за медичними показаннями та/або при плануванні поїздок до країн з високим ризиком заразитися тим чи іншим інфекційним захворюванням.

Зараз в Україні діє календар профілактичних щеплень, затверджений МОЗ у 2018 році. Як бачимо, при відсутності медичних протипоказань, кожна дитина до досягнення 16-річного віку повинна бути вакцинована від десяти наступних інфекційних хвороб:

- поліомієліт;
 - гепатит В;
 - туберкульоз;
 - кір;
 - краснуха;
 - паротит («свинка»);
 - дифтерія;
 - правець;
 - кашлюк;
- гемофілія (мається на увазі гемофілічний грип типу В – гемофільна інфекція, яку викликає гемофільна паличка *Haemophilus influenzae* типу b, через що цю інфекцію також називають Ніb- або ХІВ-інфекцією).

ВАЖЛИВО! Щеплення від пневмококової інфекції зараз виконується за бажанням, але з 2022 року в Україні воно перейде у розряд обов'язкових щеплень. Пневмококові хвороби можуть проходити як у вигляді «легких випадків» на кшталт синуситу або вушних інфекцій, так і набагато важчих, аж до запалення легенів і навіть менінгіту. В основні групи ризику входять діти до 2 років і дорослі від 50 років.

Скільки діє щеплення і чи потрібно його повторювати?

Залежно від захворювання, проти якого вживається профілактичний захід у вигляді вакцинації, щеплення відрізняються за тривалістю дії. Деякі з них продовжують «працювати» протягом року, деякі – п'ять або десять років, а інші (це відноситься до більшості обов'язкових «дитячих» щеплень) – усе життя.

Якщо дитину вакцинували згідно з календарем вакцинації, то, коли вона подорослішає – обов'язковими (або, скажімо, дуже бажаними, оскільки змушувати робити щеплення ніхто не стане) залишаться щеплення від правця та дифтерії. В ідеалі їх слід повторювати кожні десять років – тобто, отримавши 6 доз до 16 років, потрібно проводити ревакцинацію (повторні щеплення) в 26, 36, 46 років і т. д. Дифтерійно-правцева вакцина називається АДП – одним щепленням оновлюється захист від обох захворювань. Це ж стосується і ревакцинації від гепатиту В (з інтервалом у 6 місяців).

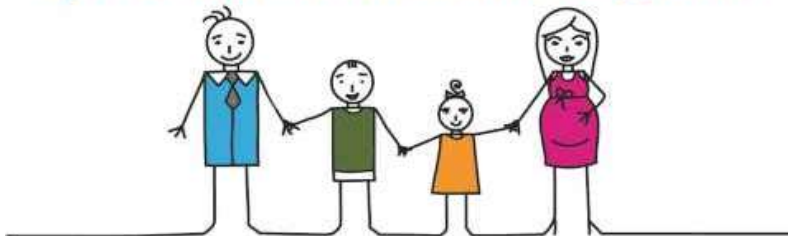
Справа в тому, що імунні антитіла, отримані в результаті вакцинації проти цих хвороб, поступово слабшають, у зв'язку з чим і виникає потреба «підштовхнути» імунітет саме у їхній бік. До речі, це ж стосується і вже згаданої пневмококової інфекції, щеплення від якої незабаром стане обов'язковим і, ймовірно, теж вимагатиме періодичної ревакцинації – причому кожні п'ять років, а не десять.

Календар щеплень

Інформація для батьків

Піклуйся про здоров'я,
зроби щеплення собі та дітям!

Імунізація

Інфекційні хвороби небезпечні своїми ускладненнями, що можуть призвести до інвалідності, а деякі — навіть до смерті. Інфекційні хвороби, від яких (або від тяжких ускладнень яких) можна захиститися за допомогою імунізації, передаються від інфікованої особи до здорової, як правило, повітряно-крапельним шляхом.

Імунізація (за визначенням Всесвітньої організації охорони здоров'я) — це процес, завдяки якому людина набуває **імунітет**, або стає несприйнятливою до інфекційної хвороби, і який зазвичай здійснюється шляхом введення вакцини.

До інфекцій, яким можна запобігти щепленнями, належать: кашлюк, дифтерія, правець, поліомієліт, кір, епідемічний паротит, краснуха, гепатит В, гемофільна інфекція, пневмококова інфекція, менінгококова інфекція, ротавірусна інфекція, вітряна віспа, гепатит А, папіломавірусна інфекція та інші.

Вакцини стимулюють власну імунну систему організму до захисту людини від відповідної інфекції або хвороби.

Вакцинація має на меті захистити організм від інфекції, запобігти важкому перебігу та появі ускладнень від неї.

Дитина, яка не отримала щеплення проти тих чи інших інфекцій, наражається на великий ризик захворіти, особливо якщо таких дітей стає з року в рік більше.

Застосування вакцин знижує вірогідність поширення відповідних інфекцій у сотні разів. На сьогоднішній день альтернатив вакцинації з метою профілактики захворювання на відповідні інфекції немає.

Ризик поширення захворювань серед дітей, які не отримали щеплення, значно вищий, ніж у захищених шляхом вакцинації.